

forhindre, at der mellem Arresterne og de communale Tilfynsmænd udspandt sig Samtaler, hvori den Sag, hvorfor vedkommende Arrestant sad arresteret, vilde blive berørt, og det er mig ligeledes fuldstændigt klart, at dette vilde være i højeste Grad uheldigt. Det er mig endvidere klart, at naar Sligt blev indskræpet de communale Tilfynsmænd, vilde dette Tilfyn, i alt Fald ligeoverfor Opinionen, ikke have nogen som helst beroligende Betydning. Derfor fandt jeg ingen Anledning til at forfølge denne Tanke videre og etablere et saadant communalt Tilfyn, idet jeg meente, at det ikke vilde være heldigt, og at det heller ikke vilde virke beroligende paa den Opinion, som mulig maatte være tilstede om, at Arresteranter blive usforvarligt behandlede. Paa den anden Side er det min Overbeviisning, at Tilfynet med Arresterne ikke finder Sted med den Stabighed og med den Alvor, som det bør. Det er derfor paa tænkt at indskræpe Amtmændene jævnligere og mere gennemgaaende at foretage Tilfyn med Arresterne, ligesom man her i Kjøbenhavn fra selve Justitsministeriet fører et saadant Tilfyn. Det er disse Foranstaltninger, som jeg mener i dette Dieblil kunne foretages og ogsaa vilde blive det, ligesom ogsaa det høie Thing i den Omstændighed, at den Politibetjent, som den ærede Forespørgger har omtalt, er sat under Tiltale, vil see et Beviis for, at Justitsministeriet har Opmærksomheden henvendt paa ethvert Tilfælde, hvor Misbrug eller Mistanke om Misbrug ere tilstede.

Jeg troer altsaa at turde udtale, at der ingen Grund er til at foretage extraordinære Foranstaltninger for at forebygge Misbrug fra Forhørsdommernes Side i det Hele, men at man ganste roligt i Tillid til den milbere Opfattelse hos Dommerne, og særligt i Tillid til Betydningen af den Control, der gennem Ds-fentligheden føres ogsaa med denne Deel af Embedsvirksomheden, kan afvente det Tidspunkt, som vil være det rette til at forbedre vor Rets-tilstand med Hensyn til disse Forhold, nemlig, naar en gennemgribende Omordning af den criminelle Retspleie kommer til at foreligge i Lovudkast.

S. N. Hansen: Den høitærede Minister har besvaret min Forespørgsel med en saadan Velvillie og Udførlighed, at jeg ikke kan Andet end yde ham min Tak derfor, og om jeg end ikke kan finde mig tilfredsstillet ved Indholdet af hans Svar, saa har dog den Maade, hvorpaa den høitærede Minister har taget Sagen, været saaledes, at jeg maa yde ham min Anerkjendelse derfor. Jeg skal nu tillade mig de Bemærkninger, jeg endnu kunde have at gjøre til den høitærede Ministers Foredrag, og jeg skal holde mig til Gangen i samme. Den sidste Sag, jeg omtalte, var den, som den ærede Minister først udtalte nogle Bemærkninger om. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at det er den eneste af de Sager, jeg har nævnt, hvorom jeg har talt uden at have liggende for mig officielle Beviser for Rigtigheden af, hvad jeg har sagt, medens jeg ved de øvrige Sager har holdt mig til virkelig officielle Actstykker og Beviser, hvis Rigtighed ikke paa nogen Maade kan benægtes. Med Hensyn til den sidste Sag kan jeg fuldstændig give den høitærede Minister Ret i, at der ikke er fremstillet alle mulige Omstændigheder, som vedrøre den; men der er berettet mig nok, til at jeg tør antage, at det, jeg har sagt, maa anses for at være fuldstændigt rigtigt, forsaavidt der ikke senere maatte fremkomme Oplysninger fra rette Vedkommende, som vise, at det har været urigtigt. Jeg troer at have gjort rette Vedkommende en Tjeneste derved, at det, som siges paa den hele Egn og af mangfoldige Mennesker i hans Jurisdiction, er kommet til Omtale her, saa at han, om han vil, kan komme til at give Oplysninger i den Anledning. — Med Hensyn til den næstsidste Sag har den høitærede Minister oplyst, at den vedkommende Politibetjent er sat ud af sin Virksomhed, og at der er beordret Tiltale imod ham, saa at der altsaa er gjort Alt, hvad der fra Ministeriets Side kan gjøres. De Oplysninger, den høitærede Minister har givet, foranledige imidlertid en Bemærkning fra min Side. Han sagde, at denne Betjent var en Mand, som gennem flere Aar havde været en dygtig Opdagelsesbetjent i Kjøbenhavn og gjort sig fortjent som saadan. Men naar han nu